

F. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

hvor retsmægleren efter *stk. 2* har pligt til at afslutte retsmæglingen, tænkes reglen f.eks. anvendt, hvis parterne ikke følger den fremgangsmåde, der er opnået enighed om, eller hvis parterne ikke deltager aktivt i retsmæglingen, og retsmægleren derfor finder det nytteløst at fortsætte retsmæglingen. Det er forudsat, at parterne skal have adgang til at udtale sig, inden retsmægleren vælger at afbryde retsmæglingen. Retsmæglerens afbrydelse af retsmæglingen bør således aldrig komme som en overraskelse for parterne.

I *stk. 2* fastsættes regler om, hvornår retsmægleren er forpligtet til at afslutte retsmæglingen, selv om parterne ikke har anmodet herom. Pligten til at afslutte retsmæglingen består alene i de tilfælde, hvor en sådan afslutning er nødvendig for at forhindre, at parterne under retsmæglingen indgår en aftale, der indebærer *strafbare forhold* eller i øvrigt er i strid med *ufravigelig lovgivning*. Det er derimod ikke retsmæglerens opgave at påse, om en aftalt løsning er »rimelig« eller i øvrigt svarer til det udfald, som en dom i sagen ville få. Som eksempel på en aftale, der vedrører strafbare forhold, kan nævnes, at en part som en del af den aftalte løsning på en tvist skal udføre »sort arbejde«. At aftalen ikke må være i strid med ufravigelig (præceptiv) lovgivning betyder, at parterne ikke kan indgå en aftale, der er i strid med bestemmelser i lovgivningen, som ikke gyldigt kan fraviges ved aftale. Som eksempel kan nævnes funktionærlovens § 21, hvorefter lovens bestemmelser ikke med virkning for fremtiden ved aftale kan fraviges til ugunst for funktionæren. § 276, stk. 2, forudsættes anvendt i de tilfælde, hvor det står helt klart, at den aftale, som ønskes indgået, ville indebære strafbare forhold eller være i strid med præceptiv lovgivning. Det forudsættes, at retsmægleren også afslutter en retsmægling i tilfælde, hvor den ønskede aftale – selv om den ikke direkte ville indebære strafbare forhold eller være i strid med præceptiv lovgivning – i øvrigt klart ville være i strid med lov og ærbarhed, jf. DL 5-1-2, efter samfundets almindelige moralopfattelse. Som eksempel herpå kan nævnes et løfte, hvor en person pålægger sig utilbørlige indskrænkninger i sin personlige frihed, f.eks. et løfte om at gifte sig med en bestemt person eller stemme på et bestemt politisk parti.

Bestemmelsen fastslår, at den pligtmæssige afslutning af retsmæglingen skal være *nødvendig* for at forhindre, at parterne under retsmæglingen indgår en aftale, der vedrører strafbare forhold eller i øvrigt er i strid med ufravigelig lovgivning. Det forudsættes således, at retsmægleren i første omgang henstiller til parterne, at den foreslåede løsning forkastes, eventuelt efter at parterne har haft mulighed for at rådføre sig

med en advokat, og kun i de – formentlig ganske få – tilfælde, hvor parterne på trods heraf ønsker at fastholde den foreslåede løsning, skal retsmægleren afbryde retsmæglingen.

Retsmæglerens beslutning om at afbryde retsmæglingen kan ikke kæres til højere ret, da der ikke er tale om en beslutning truffet af *retten*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 277

Bestemmelsen indeholder regler om retsmæglingens fortrolighed og tavshedspligt for de personer, der deltager i retsmæglingen. Bestemmelsen tager stilling til, hvornår oplysninger, der er fremkommet under en retsmægling, må videregives.

Stk. 1 fastslår, at det, som foregår under retsmæglingen, er fortroligt, medmindre parterne aftaler noget andet, eller oplysningerne i øvrigt er offentligt tilgængelige. De fortrolige oplysninger må som udgangspunkt ikke videregives. Oplysninger, der fremkommer under retsmæglingen, og som parterne er enige om ikke skal være fortrolige, kan parterne derimod frit videregive. En aftale om, at en oplysning ikke skal være fortrolig, kan indgås i forbindelse med selve retsmæglingen, ligesom parterne også ved efterfølgende aftale kan give afkald på fortroligheden. Hvis en oplysning – uafhængigt af retsmæglingen – er offentligt tilgængelig for parten fra andre kilder, f.eks. fra et offentligt tilgængeligt register eller i kraft af den adgang til aktindsigt, der står åben for enhver efter offentlighedsloven, medfører det forhold, at oplysningen indgår i en retsmægling, ikke, at oplysningen herved bliver fortrolig, og oplysningen kan således frit videregives.

I *stk. 2* fastslås det, hvornår en part uanset retsmæglingens fortrolighed er berettiget til at videregive oplysninger fra retsmæglingen. I *nr. 1* bestemmes det, at en part kan videregive oplysninger, som hidrører fra parten selv. Den part, der fremkommer med en oplysning under en retsmægling – og derved har rådighed over, om oplysningen skal indgå med den virkning, at den bliver »fortrolighedsstemplet« – bør således kunne give afkald på denne fortrolighed. Det bemærkes dog, at adgangen til videregivelse af oplysninger kan være begrænset af tavshedspligt efter anden lovgivning, og sådanne eventuelle andre tavshedspligtsregler gælder ved siden af den foreslåede regel.

Den foreslåede bestemmelse i *nr. 2* indebærer, at videregivelse af fortrolige oplysninger fra retsmæglingen kan ske, hvis det følger af lov eller bestemmel-